

[Lundberg.]

stemte Vilkaar at fortsætte deres afdøde Mænds Forretning. Det samme Forhold skal ligeledes gælde i Overgangstiden for de gamle Bevillingshavere, som ikke opfylder den nye Lovs Betingelser for Opnaaelse af Bevilling. Efter Lovforslaget skal endvidere alle Dobbeltbevillinger bortfalde, og ligesom der for Fremtiden ikke skal kunne gives Bevilling til to eller flere Personer, skal en Enkeltperson heller ikke kunne faa Bevilling til at drive mere end eet Teater. Man vil se, at der i § 2 — og jeg erkender, at det er paa Grundlag af Betænkningen — er foreslaaet, at det samme skal gælde for en Leder af et Teater, saaledes at ingen kan faa en Bevilling til eller kan godkendes som Leder af mere end eet Biografteater. Skønt jeg har Medansvar for dette Forslag i Betænkningen, skal jeg ikke nægte, at jeg efter en nøjere Overvejelse i og for sig kunde tænke mig, at man dette Spørgsmaal vedrørende holdt sig udelukkende til Spørgsmaalet om Bevilling, thi det kan jo for saa vidt være det offentlige ligegyldigt, om en Person, naar han er godkendt som kvalificeret af Ministeriet, og naar hans Aftaler med Bevillingshaveren godkendes og kontrolleres, saaledes at der ikke skjuler sig noget i Retning af det, som det netop er Hensigten at afværge, leder mere end eet Teater. Der er her en Væsenforskel mellem en Leder, en Inspektør, hvad man nu vil kalde ham, og saa en Bevillingshaver. Jeg har derfor Lyst til at henstille, at man for Lederens Vedkommende undlod at lade denne Bestemmelse gælde. Man har jo ikke paa noget andet Omraade, i hvert Fald ikke indtil nu, forhindret en Person i at have mere end eet Hverv, og man vil jo ikke forhindre vedkommende i at have andre Hverv ved Siden af at være Leder; som Følge deraf kan der heller ikke være noget til Hinder for, at han leder to smaa Biografteatre, naar Bevillingshaverne mener, han er den rette Mand, idet Ordningen jo, som jeg før sagde, skal godkendes af Ministeriet. Jeg henstiller dette til Overvejelse i det Udvalg, som jeg gaar ud fra vil blive nedsat.

Det foreslaas nu, at Kommunerne skal høres, forinden der meddeles Bevilling, hvad enten der er Tale om at oprette et nyt Teater, at tildele en ny Bevilling, eller der er Tale om Fornyelse af Bevillingen til en tidligere Bevillingshaver, og at alle Andragender om at komme i Betragtning ved Meddelelsen af Bevilling skal forelægges Kommunalbestyrelsen, som kan udtale sig om vedkommende Ansøgerses Kvali-

fikationer eller om, for saa vidt det drejer sig om Foreninger, Institutioner eller lignende, hvorvidt de kan anbefale disse. Jeg havde i Biografteaterudvalget ønsket, at hvor Kommunerne ønskede selv at drive Teatrene, skulde de have Fortrinsret med Hensyn til Meddelelsen af en Bevilling, men for at opnaa Enighed om Indstillingen gik jeg dog med til at forme dette Punkt saaledes, som det er sket, og saaledes som det ogsaa fremtræder i Lovforslaget, hvorefter Kommuner og Enkeltpersoner stilles lige. Men da altsaa Kommunalbestyrelserne kan udtale sig om Ansøgerne, er der jo her en Vej aaben for en Udvikling af kommunal Biografteaterdrift, for saa vidt som Kommunerne ønsker at komme i Betragtning.

I Norge er det saaledes, at man i 1914, da man gik fra det frie System og over til Meddelelse af Bevilling, lagde Bevillingsmyndigheden i Kommunernes Haand. Kommunerne i Norge har da benyttet sig af den her givne Lejlighed, saaledes at Kommunerne i stor Udstrækning driver de norske Biografteatre. Men det er ikke obligatorisk, at de drives af Kommunerne, der findes et vist Antal private Teatre. Jeg synes ogsaa, det er det rigtigste ikke at paabyde kommunal Biografteaterdrift, men at aabne Adgang for, at de Kommuner, som ønsker det, kan komme med, og det forekommer mig, at dette i nogen Grad er naaet ved det, der her foreslaas. Hvorvidt Kommunerne vil benytte denne Adgang, det kan der maaske være stærk Tvivl om, men det bliver saa deres egen Sag. Der er, som jeg nævnte, en Del Biografteatre i Norge, hvor Bevillingen ligger hos en privat Person, men Forholdet er dog dette, at medens den samlede Bruttoindtægt i 1930 for de kommunale norske Biografteatre laa ved 10 760 000 Kr., var Spilleindtægten for de private Bevillingshavere 1 070 000 Kr. Man ser altsaa, at den kommunale Biografteaterdrift i høj Grad har vundet Indpas i Norge. Det fremgaar ogsaa af Kommissionsbetænkningen, som alle har underskrevet, at de sagkyndige Filmsfolk i Norge har udtalt, at den kommunale Biografteaterdrift har vist sig i Modsætning til den tidligere frie Næring at have haft en overordentlig god Indflydelse i Retning af at højne det kulturelle Niveau indenfor Filmen. Det hedder ordret:

„Indenfor den norske Biografteaterverden er der Enighed om, at Indførelsen af kommunal Drift i Modsætning til tidligere fri Næring i høj Grad har bidraget til at højne Niveaueet og gennemgaaende har skabt Publikum bedre Lokaler, end